

II

(Retsakter hvis offentliggørelse ikke er obligatorisk)

RÅDET

RÅDETS DIREKTIV

af 10. september 1984

om indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes love og administrative bestemmelser om vildledende reklame

(84/450/EØF)

RÅDET FOR DE EUROPÆISKE
FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det europæiske økonomiske Fællesskab, særlig artikel 100,

under henvisning til forslag fra Kommissionen ⁽¹⁾,

under henvisning til udtalelse fra Europa-Parlamentet ⁽²⁾,

under henvisning til udtalelse fra Det økonomiske og sociale Udvalg ⁽³⁾, og

ud fra følgende betragtninger:

De for tiden gældende retsfor skrifter vedrørende vildledende reklame er vidt forskellige i de forskellige medlemsstater; da reklame rækker ud over de enkelte medlemsstaters grænser, indvirker den direkte på fællesmarkedets oprettelse og funktion;

vildledende reklame kan medføre, at konkurrencen inden for fællesmarkedet forvrides;

uanset om reklame fører til indgåelse af en kontrakt eller ej, påvirker den forbrugernes økonomiske situation;

vildledende reklame kan foranledige forbrugerne til at træffe ufordelagtige afgørelser ved erhvervelse af varer

og anden ejendom, eller ved anvendelse af tjenesteydelser, og de indbyrdes forskelle i medlemsstaternes retsfor skrifter medfører i mange tilfælde ikke blot en utilstrækkelig beskyttelse af forbrugerne, men hæmmer også gennemførelsen af reklamekampagner ud over de nationale grænser og indvirker således på de frie varebevægelser og den frie udveksling af tjenesteydelser;

i Det europæiske økonomiske Fællesskabs andet program for en politik vedrørende forbrugerbeskyttelse og -oplysning ⁽⁴⁾ forudses der en række hensigtsmæssige foranstaltninger til beskyttelse af forbrugerne mod vildledende og illoyal reklame;

det er af interesse for offentligheden i almindelighed, såvel som for forbrugerne og alle, der i fællesmarkedet i indbyrdes konkurrence udøver virksomhed som handlende, håndværker eller industridrivende eller udøver et liberalt erhverv, at der i første række foretages en harmonisering af de nationale bestemmelser om vildledende reklame og derefter i en senere fase tages stilling til illoyal reklame og, om nødvendigt, sammenlignende reklame, på grundlag af passende forslag fra Kommissionen;

med henblik herpå bør der opstilles objektive mindstekriterier til bedømmelse af, om en reklame er vildledende;

de retsfor skrifter, der skal vedtages af medlemsstaterne mod vildledende reklame, må være fyldestgørende og effektive;

⁽¹⁾ EFT nr. C 70 af 21. 3. 1978, s. 4.

⁽²⁾ EFT nr. C 140 af 5. 6. 1979, s. 23.

⁽³⁾ EFT nr. C 171 af 9. 7. 1979, s. 43.

⁽⁴⁾ EFT nr. C 133 af 3. 6. 1981, s. 1.

de personer og organisationer, der i henhold til medlemsstaternes lovgivning har retlig interesse heri, bør have mulighed for at gribe ind over for vildledende reklame ved at indbringe en sag for en domstol eller for en administrativ myndighed, som har kompetence til at træffe afgørelse om klager eller indlede retsforfølgning ;

hver enkelt medlemsstat afgør selv, om en domstol eller en administrativ myndighed skal have beføjelse til forudgående at kunne kræve sagen forelagt en anden eksisterende klageinstans ;

domstolene eller de administrative myndigheder skal have beføjelse til at påbyde eller gennemføre, at vildledende reklame bringes til ophør ;

det kan i visse tilfælde være hensigtsmæssigt at forbyde en vildledende reklame, endnu før den når ud til offentligheden ; dette indebærer dog på ingen måde, at medlemsstaterne skal indføre regler med krav om systematisk, forudgående kontrol med reklame ;

der skal vedtages en bestemmelse om fremskyndet procedure, der gør det muligt at vedtage foranstaltninger med foreløbig eller endelig virkning ;

det kan være ønskeligt at kræve offentliggørelse af afgørelser fra domstole eller administrative myndigheder eller berigtigelser for at imødegå eventuelle eftervirkninger af vildledende reklame ;

de administrative myndigheder skal være uvildige, og udøvelsen af deres beføjelser kunne underkastes retslig prøvelse ;

frivillig kontrol udøvet af uafhængige organer til imødegåelse af vildledende reklame kan forhindre, at sager indbringes til administrativ eller retslig behandling, og bør derfor fremmes ;

annoncøren skal med passende midler kunne bevise rigtigheden af de faktiske forhold, der gøres gældende i hans reklame, og det kan i givet fald af domstolen eller den administrative myndighed pålægges ham at gøre dette ;

dette direktiv må ikke være til hinder for, at medlemsstaterne opretholder eller vedtager bestemmelser med henblik på at sikre en mere vidtgående beskyttelse af forbrugerne, af personer, der udøver virksomhed som handlende, håndværker eller industridrivende eller udøver et liberalt erhverv, samt af offentligheden i almindelighed —

UDSTEDT FØLGENDE DIREKTIV :

Artikel 1

Formålet med dette direktiv er at beskytte forbrugerne, de personer, der udøver virksomhed som handlende,

håndværker eller industridrivende eller udøver et liberalt erhverv, samt interessen hos offentligheden i almindelighed mod vildledende reklame og illoyale følger heraf.

Artikel 2

I dette direktiv forstås ved :

1. Reklame : enhver form for tilkendegivelse i forbindelse med udøvelse af virksomhed som handlende, håndværker eller industridrivende eller udøvelse af et liberalt erhverv, som har til formål at fremme afsætningen af varer eller tjenesteydelser, herunder fast ejendom, rettigheder og forpligtelser.
2. Vildledende reklame : enhver reklame, som på nogen måde, herunder dens udformning, skaber eller er egnet til at skabe et urigtigt indtryk hos de personer, den er rettet til eller når ud til, og som på grund af sin vildledende karakter kan antages at påvirke deres økonomiske adfærd, eller som af disse grunde skader eller er egnet til at skade en konkurrent.
3. Person : enhver fysisk eller juridisk person.

Artikel 3

Ved afgørelsen af, hvorvidt en reklame er vildledende, skal der tages hensyn til alle dens bestanddele, og især til oplysninger vedrørende :

- a) egenskaberne ved varerne eller tjenesteydelserne, såsom det omfang, i hvilket de står til rådighed, deres beskaffenhed, udførelse og sammensætning, måden og tidspunktet for fremstilling eller ydelse, deres hensigtsmæssighed, anvendelsesmuligheder, mængde, specifikationer, geografiske eller handelsmæssige oprindelse eller de resultater, som kan forventes opnået ved brugen, eller resultaterne af og de vigtigste karakteristika ved afprøvning eller kontrol af varerne eller tjenesteydelserne ;
- b) prisen eller den måde, hvorpå prisen beregnes, samt betingelserne for levering af varerne og erlæggelse af tjenesteydelserne ;
- c) annoncørens status, egenskaber og rettigheder, såsom hans identitet og formue, hans kvalifikationer og immaterielle rettigheder eller de ham tilkendte prisbelønninger og udmærkelser.

Artikel 4

1. Medlemsstaterne påser, at der findes tilstrækkelige og effektive muligheder for kontrol med vildledende reklame af interesse for forbrugerne såvel som konkurrenterne og offentligheden i almindelighed.

Disse muligheder skal omfatte retsfor skrifter, hvorefter personer eller organisationer, der i henhold til medlemsstaternes lovgivning har legitim interesse i at få vildledende reklame forbudt, får adgang til:

- a) at indbringe en sag for retten i anledning af sådan reklame og/eller,
- b) at indbringe sådan reklame for en administrativ myndighed, som har kompetence til enten at træffe afgørelse om klager eller at indlede passende retsforfølgning.

Den enkelte medlemsstat afgør selv, hvilke af disse muligheder der skal stå til rådighed, og om domstolene eller de administrative myndigheder skal have beføjelse til forudgående at kunne kræve sagen forelagt en anden eksisterende klageinstans, herunder en sådan som omhandlet i artikel 5.

2. Inden for rammerne af de i stk. 1 omhandlede retsfor skrifter skal medlemsstaterne tillægge domstolene eller de administrative myndigheder beføjelse til, hvis de finder, at sådanne foranstaltninger er nødvendige under hensyn til alle berørte interesser og navnlig offentlighedens interesse,

- at påbyde indstilling af vildledende reklame eller at indlede passende retsforfølgning for at få påbudt indstilling af sådan reklame,
- dersom den pågældende vildledende reklame endnu ikke er nået ud til offentligheden, men offentliggørelsen heraf er umiddelbart forestående, at forbyde denne offentliggørelse eller indlede passende retsforfølgning for at få sådan reklame forbudt,

også selv om der ikke er ført bevis for, at der faktisk er lidt tab eller skade, eller at der er tale om fortsat eller uagtsomhed fra annoncørens side.

Medlemsstaterne træffer ligeledes bestemmelse om, at de i første afsnit omhandlede foranstaltninger kan træffes som led i en fremskyndet procedure:

- enten med foreløbig virkning
- eller med endelig virkning,

idet det tilkommer hver medlemsstat at afgøre, hvilken af disse to muligheder, den vil vælge.

Endvidere kan medlemsstaterne, med henblik på at fjerne eftervirkningerne af vildledende reklame, der er påbudt indstillet ved en endelig afgørelse, tillægge domstolene eller de administrative myndigheder beføjelse til:

- at kræve denne afgørelse offentliggjort, enten i sin helhed eller i uddrag og i en form, som domstolen eller myndighederne finder passende;

— yderligere at kræve, at der offentliggøres en berigtigelse.

3. De i stk. 1 omhandlede administrative myndigheder skal:

- a) være sammensat på en sådan måde, at deres upartiskhed ikke kan drages i tvivl,
- b) have sådanne beføjelser, at de, når de træffer afgørelse i sager, effektivt kan overvåge og gennemføre overholdelsen af deres afgørelser, og
- c) i almindelighed begrunde deres afgørelser.

Når de i stk. 2 omhandlede beføjelser udelukkende udøves af en administrativ myndighed, skal dens afgørelser altid, begrundes. Desuden skal der i dette tilfælde fastlægges en procedure, således at enhver uretmæssig eller utilbørlig udøvelse af den administrative myndigheds beføjelser eller enhver uretmæssig eller utilbørlig undladelse af at udøve disse beføjelser kan underkastes retslig prøvelse.

Artikel 5

Dette direktiv er ikke til hinder for, at frivillig kontrol med vildledende reklame kan udøves af uafhængige organer, ligesom en klage kan indbringes for sådanne organer af de i artikel 4 omhandlede personer og organisationer, såfremt der ud over de i nævnte artikel omhandlede rets- eller administrative procedurer er mulighed for at indbringe sagen for sådanne organer.

Artikel 6

Medlemsstaterne tillægger domstolene eller de administrative myndigheder beføjelse til under civile eller administrative procedurer som omhandlet i artikel 4:

- a) at kræve, at annoncøren fremlægger beviser for rigtigheden af de faktiske forhold, der gøres gældende i reklamen, såfremt et sådant krav, under hensyn til de legitime interesser hos annoncøren og enhver anden part i sagen, synes hensigtsmæssigt under hensyn til omstændighederne i det pågældende tilfælde, og
- b) at anse sådanne faktiske forhold for urigtige, såfremt de beviser, der kræves i henhold til litra a), ikke fremlægges eller af domstolen eller den administrative myndighed skønnes utilstrækkelige.

Artikel 7

Dette direktiv er ikke til hinder for, at medlemsstaterne opretholder eller vedtager bestemmelser med henblik på at sikre en mere vidtgående beskyttelse af forbrugerne, af personer, der udøver virksomhed som handlende, håndværker eller industridrivende eller udøver et liberalt erhverv, samt af offentligheden i almindelighed.

Artikel 8

Medlemsstaterne træffer de nødvendige foranstaltninger for at efterkomme dette direktiv senest den 1. oktober 1986. De underretter straks Kommissionen herom.

Medlemsstaterne meddeler Kommissionen teksten til alle de nationale retsfor skrifter, som de udsteder på det område, der er omfattet af dette direktiv.

Artikel 9

Dette direktiv er rettet til medlemsstaterne.

Udfærdiget i Bruxelles, den 10. september 1984.

På Rådets vegne

P. O'TOOLE

Formand
